

C-674/19**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98
alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data primirii:**

10 septembrie 2019

Instanța de trimitere:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania)

Data deciziei de trimitere:

4 septembrie 2019

Recurentă:

„Skonis ir kvapas” UAB

Intimat: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos**Obiectul procedurii principale**

Procedura de recurs aflată în curs de desfășurare privește un litigiu fiscal între „Skonis ir kvapas” UAB, o societate privată cu răspundere limitată, și administrația fiscală în ceea ce privește calcularea accizelor și a taxei pe valoarea adăugată la import. Părțile nu sunt de acord, în esență, cu privire la aspectul dacă tutunul pentru pipă cu apă importat de recurentă trebuie să fie considerat tutun de fumat supus integral accizelor (și anume, toate componentele sale) sau dacă numai tutunul conținut de acest produs este cel care face obiectul accizelor.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea articolului 2 alineatul (2) și a articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (denumită în continuare „Directiva 2011/64”); interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun și interpretarea

dispozițiilor Nomenclaturii combinate (denumită în continuare „NC”), care figurează în anexa I la Tariful vamal comun.

Articolul 267 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Întrebările preliminare

(1) Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat trebuie interpretat în sensul că tutunul pentru pipă cu apă, precum cel în discuție în prezenta cauză [și anume, constând din tutun (până la 24 %), sirop de zahăr, glicerină, arome și agent de conservare] trebuie considerat ca făcând parte din produsele care „constau [...] parțial în alte substanțe decât tutunul” în sensul aplicării acestei dispoziții?

(2) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64/UE trebuie interpretat, inclusiv atunci când se impune coroborarea cu articolul 2 alineatul (2) din această directivă, în sensul că, în cazul în care tutunul conținut într-un amestec destinat fumatului – în speță tutunul pentru pipă cu apă (în prezenta cauză, produsul în litigiu) – îndeplinește criteriile enumerate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64/UE, întregul amestec trebuie considerat drept tutun de fumat, indiferent de celelalte substanțe conținute de acesta?

(3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, articolul 2 alineatul (2) și/sau articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64/UE trebuie interpretate în sensul că întregul produs în litigiu, precum cel din procedura principală, fabricat prin combinarea tutunului tăiat fin cu alte substanțe lichide și, în mod normal, fine (sirop de zahăr, glicerină, arome și agent de conservare) trebuie considerat drept tutun de fumat în sensul aplicării acestei directive?

(4) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare și în cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a treia întrebare, dispozițiile poziției 2403 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013 și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014, trebuie interpretate în sensul că asemenea componente ale tutunului pentru pipă cu apă precum (1) siropul de zahăr, (2) aromele și/sau (3) glicerina nu trebuie considerate „înlocuitori de tutun”?

Dispozițiile relevante de drept al Uniunii Europene

Considerentele (2) și (9) ale Directivei 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat, precum și articolul 2 alineatul (2), articolul 5 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (1) litera (b) din această directivă.

Secțiunea IV capitolul 24 din partea a doua a Nomenclurii combinate care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013 și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014.

Dispoziții relevante ale dreptului național

Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (Legea Republicii Lituania privind accizele): articolul 3 alineatul (27), care definește termenul „tutun de fumat”; articolul 3 alineatul (35), care definește termenul „trabucuri și țigări de foi”; articolul 3 alineatul (36), care prevede că produsele constând în întregime sau parțial din înlocuitori de tutun sunt considerate tutun de fumat; și articolul 31 alineatul (2), care stabilește nivelul accizelor aplicabile tutunului de fumat.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

1. Între anii 2012 și 2015, recurenta (o întreprindere cu sediul în Lituania și care, printre altele, are ca obiect de activitate vânzarea cu amănuntul a unei serii de produse din tutun) a importat în Republica Lituania diferite cantități de tutun pentru pipă cu apă, constând în produse din tutun care conțin tutun (până la 24 %), sirop de zahăr (47 %), glicerină ca umectant (27 %), arome (2 %) și sorbat de potasiu ca agent de conservare (mai puțin de 1 g pe kg) (denumit în continuare „produsul în litigiu”), în ambalaje de 50 g sau de 250 g.
2. În declarațiile aferente, aceste produse au fost clasificate în cadrul NC în vigoare în perioada relevantă la subpoziția 2403 11 00 din NC, drept „tutun pentru pipă cu apă”, iar suplimentar, la codul național X203, drept „tutun de fumat supus accizelor, astfel cum este prevăzut la articolul 31 alineatul (2) din Legea privind accizele”.
3. Tutunul pentru pipă cu apă este un produs din tutun distribuit de recurentă și achiziționat de consumatori pentru a fi fumat. Acest produs este destinat să fie utilizat în pipe cu apă, iar fumul care urmează să fie inhalat este produs prin arderea sau încălzirea produsului, cu alte cuvinte fumul care urmează să fie inhalat este produs de toate componentele (substanțele) produsului în litigiu în timp ce ard

mocnit simultan; produsul în litigiu poate fi fumat ca atare, în timp ce siropul de zahăr, tutunul și aromele pe care le conține au în esență scopul de a conferi fumului o anumită aromă.

- 4 În urma examinării declarațiilor de import electronice depuse de societate, autoritatea vamală a regiunii Vilnius a stabilit că recurenta indicase o greutate (netă) a produsului în litigiu care nu corespundea datelor cuprinse în facturi și în documentele de ambalare, întrucât recurenta declarase numai greutatea (netă) a tutunului din compoziția produsului în litigiu, și anume greutatea netă a unei componente, iar nu greutatea netă totală a produsului în litigiu. Considerând că, în conformitate cu dispozițiile dreptului național, întregul produs în litigiu, iar nu numai tutunul conținut de acesta, trebuia considerat drept tutun de fumat supus accizelor, respectiva autoritate fiscală regională, printr-un raport de inspecție din 23 august 2017 (denumit în continuare „raportul”), a calculat că societatea ar trebui să plătească în plus o acciză de 1 308 750,28 euro, TVA la import în cuantum de 274 837,74 euro, dobânzi în cuantum de 512 513 euro pentru plata cu întârziere a accizei și dobânzi în cuantum de 43 532 euro pentru plata cu întârziere a TVA-ului la import. De asemenea, a aplicat societății o amendă de 158 359 euro.
- 5 Prin decizia din 14 noiembrie 2017, intimatul, după ce a examinat contestația formulată împotriva acestei decizii a autorității vamale a regiunii Vilnius, a menținut raportul și a refuzat să admită cererea societății de a fi scutită de plata dobânzilor de întârziere și a amenziilor aplicate.
- 6 Întrucât nu a fost de acord cu deciziile autorităților fiscale și, printre altele, considerând că acciza ar trebui percepută numai pentru tutunul din compoziția produsului în litigiu, iar nu pentru produsul în litigiu în ansamblul său, recurenta a contestat aceste decizii la Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Comisia pentru litigii fiscale de pe lângă Guvernul Republicii Lituania), care a confirmat obligațiile fiscale stabilite în raport și a dispus plata acestora, dar a scutit societatea de dobânzile de întârziere impuse.
- 7 Întrucât Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius), soluționând litigiul fiscal privind deciziile emise de autoritatea fiscală regională, de intimat și de Comisia pentru litigii fiscale, a menținut de asemenea aceste decizii, recurenta a formulat recurs la Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei).

Prezentare succintă a motivelor care stau la baza trimiterii preliminare

Cu privire la recunoașterea faptului că produsul în litigiu „const[ă] [...] parțial în alte substanțe decât tutunul” în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64

- 8 Legiutorul Uniunii nu precizează la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64 care sunt acele „alte substanțe” din care trebuie să constea produsul pentru a putea fi considerat tutun prelucrat.
- 9 În ceea ce privește acest aspect, la prima vedere poate părea că această noțiune cuprinde nu orice substanță, ci numai substanțele care sunt înlocuitori de tutun într-un anumit produs din tutun prelucrat, și anume substanțele care au același scop (îndeplinesc aceeași funcție) ca tutunul într-un anumit produs. Astfel, nu există nicio îndoială că, de exemplu, în cazul țigaretelor, hârtiile de țigaretă nu reprezintă astfel de „alte substanțe” în sensul aplicării articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64.
- 10 Substanțele, altele decât tutunul, care sunt prezente în tutunul pentru pipă cu apă, astfel cum sunt definite, printre altele, la nota de subpoziție 1 la capitolul 24 din NC, sunt ingredientele obișnuite ale unui astfel de produs, iar prezența lor răspunde așteptărilor consumatorilor. Prin urmare, presupunând că noțiunea în cauză („alte substanțe”) este utilizată pentru a desemna substanțele care înlocuiesc tutunul în produs, trebuie să se examineze dacă produsul în litigiu, indiferent de proporțiile de tutun și de alte substanțe din compoziția acestuia, intră într-adevăr în domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64.
- 11 Acestea fiind spuse, tutunul din compoziția unui produs din tutun destinat fumatului este ars sau încălzit astfel încât să emită un fum cu o anumită aromă destinat inhalării. În această privință, recurenta nu contestă faptul că siropul de zahăr și aromele din compoziția produsului în litigiu sunt destinate în principal să confere fumului respectiv o anumită aromă, respectiv, în acest sens, că aceste substanțe din compoziția produsului în litigiu sunt utilizate în esență în aceleași scopuri ca și tutunul din compoziția produsului.
- 12 Pe de altă parte, întrucât Directiva 2011/64 nu oferă o definiție clară a noțiunii „alte substanțe”, se poate susține că acești termeni sunt utilizați în cadrul directivei în sensul cel mai larg posibil, și anume ca incluzând toate substanțele, indiferent de scopul lor și de relația lor cu tutunul din compoziția produsului.
- 13 Având în vedere cele de mai sus, este în primul rând necesar să se adreseze prima întrebare Curții în vederea pronunțării unei decizii preliminare.
- Cu privire la recunoașterea produsului în litigiu ca îndeplinind criteriile pentru „tutunul de fumat”*
- 14 În continuare, în cadrul examinării aspectului dacă produsul în litigiu îndeplinește criteriile enumerate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64 [atât interpretat în mod individual, cât și în coroborare cu articolul 2 alineatul (2) din această directivă], trebuie să se arate mai întâi că acesta „poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară” în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) (a se vedea în acest sens, printre altele, Hotărârea Curții din 6 aprilie 2017, Eko-Tabak, C-638/15, EU:C:2017:277, punctele 30-32) și că, de asemenea, astfel de produse „pot fi fumate” în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (b).

- 15 Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/64 prevede de asemenea un al doilea criteriu imperativ, și anume că tutunul de fumat este un produs „care a fost tăiat sau divizat în alt mod, răsucit sau presat în blocuri”.
- 16 Datele colectate în cadrul procedurii principale indică faptul că nu există nicio îndoială că tutunul din compoziția produsului în litigiu este „divizat” în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/64. Tutunul din compoziția produsului în litigiu destinat să fie fumat fără prelucrare ulterioară și utilizat de consumatori drept produs care conține nicotină, atunci când este fumat, este utilizat în scopul său principal, care constă în obținerea, prin ardere sau încălzire, a unui fum care conține nicotină și care este destinat inhalării.
- 17 O analiză sistematică a dispozițiilor Directivei 2011/64 arată că acciza trebuie să se aplice tuturor produselor de tutun prelucrat, și anume produselor relevante, inclusiv celor considerate tutun pentru fumat, iar nu tutunului din compoziția acestora (cantitatea specifică de tutun). Aceasta, în schimb, conduce la concluzia că, într-o situație precum cea din procedura principală, alte elemente din compoziția produsului în litigiu ar putea să nu facă produsul în integralitatea sa neasimilabil tutunului pentru fumat în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64.
- 18 Or, o apreciere contrară ar fi, probabil, incompatibilă cu obiectivele directivei în cauză, astfel cum sunt prezentate în considerentele (2) și (9) ale acesteia, și nu ar îndeplini cerința ca diferite categorii de tutun prelucrat să fie definite pe baza unor criterii referitoare la caracteristicile și la utilizarea acestora (Hotărârea Curții din 11 aprilie 2019, Skonis ir kvapas, C-638/17, EU:C:2019:316, punctul 41).
- 19 Prin urmare, a doua întrebare este adresată Curții în vederea pronunțării unei decizii preliminare pentru a confirma sau a respinge această apreciere.

*Cu privire la clasificarea produsului în litigiu în conformitate cu articolul 5
alineatul (1) din Directiva 2011/64*

- 20 În cazul în care Curtea ar răspunde negativ la întrebarea de mai sus, respectiv în sensul că, chiar având în vedere împrejurări precum cele din procedura principală, trebuie să se pună accentul pe produsul în litigiu în ansamblul său (toate substanțele din care este compus amestecul în litigiu), pentru a considera că produsul este tutun de fumat în vederea aplicării accizelor, trebuie, mai întâi, să se examineze dacă condiția prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/64 („a fost tăiat sau divizat în alt mod”) este îndeplinită.
- 21 După cum a precizat Curtea, în lipsa unei definiții a termenilor „tăiat” și „divizat” în această directivă, trebuie să se aibă în vedere, pentru a stabili conținutul lor, sensul general și comun admis al acestora; acești termeni, al căror sens obișnuit este deosebit de larg, desemnează, printre altele, în privința primului, rezultatul operațiunii constând în înlăturarea unei părți sau a unei bucăți dintr-un lucru cu un instrument tăietor, iar referitor la cel de al doilea, rezultatul operațiunii constând în

dezmembrarea sau divizarea unui lucru (Hotărârea Curții din 6 aprilie 2017, Eko-Tabak, C-638/15, EU:C:2017:277, punctul 28).

- 22 Întrucât produsul în litigiu este un amestec, ar fi logic să se presupună că, la examinarea criteriului „tăiat” sau „divizat” în sensul articolului 2 alineatul (2) și/sau al articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/64, ar trebui să se evalueze substanțele din compoziția produsului.
- 23 În ceea ce privește acest ultim aspect, având în vedere diferitele versiuni lingvistice ale articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/64 (de exemplu, „otherwise split” în limba engleză sau „fractionné d’une autre façon” în limba franceză), este posibil să se considere că substanțele în cauză, altele decât tutunul (siropul de zahăr, glicerina, aromele și agentul de conservare menționat) pot îndeplini criteriile respective, independent de faptul că produsul în litigiu constă în principal din lichid (vâscos) și din substanțe în mod normal fine. Acest punct de vedere ar putea fi în conformitate cu interpretarea dată la punctul 24 din Hotărârea Curții în cauza Eko-Tabak, citată anterior, potrivit căreia noțiunea „tutun de fumat” nu poate face obiectul unei interpretări restrictive.
- 24 Pe de altă parte, ingredientele, altele decât tutunul, permit, de asemenea, să se adopte poziția contrară cu privire la aspectul dacă amestecul de substanțe în mod normal lichide sau în alt mod fine ori împărțirea amestecului final în cantități mai mici poate conduce la considerarea acestuia a fi „tăiat” sau „divizat” în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/64. Astfel, noțiunea prin care este definit un produs accizabil trebuie să fie obiectivă, acesta fiind motivul pentru care o evaluare a criteriului în cauză („tăiat” sau „divizat”) nu ar trebui să depindă de existența unei cantități mai mari de lichid sau de substanțe în mod normal fine, utilizate pentru fabricarea produsului în litigiu.
- 25 De asemenea, trebuie să se examineze dacă produsul în litigiu are caracteristicile tutunului de fumat enumerate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/64. Considerentul (8) al Directivei 2011/64 prevede printre altele că „deșeurile de tutun [ar trebui] să fie definite în mod clar”, ceea ce conduce la concluzia că noțiunea „deșuri de tutun” menționată în acest considerent nu poate fi interpretată în sens larg. Produsul propriu-zis în litigiu, deși destinat comerțului cu amănuntul, nu trebuie considerat un deșeu sau un produs secundar; nu există nici date care să indice că ingredientele individuale ale produsului în litigiu pot fi considerate deșuri sau produse secundare.
- 26 În consecință, în lipsa unei jurisprudențe a Curții, faptul că produsul în litigiu este fabricat prin prelucrarea tutunului, și anume prin combinarea sa cu alte substanțe, nu permite să se excludă că acest produs, care conține doar până la 24 % tutun, ar putea fi considerat un produs secundar obținut din prelucrarea tutunului în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/64.
- 27 Prin urmare, a treia întrebare preliminară este adresată în vederea disipării acestor îndoieli.

Cu privire la noțiunea „înlocuitori de tutun”

- 28 În cazul în care Curtea ar răspunde afirmativ la a treia întrebare și ar confirma (1) că relațiile din cadrul acestui litigiu fac obiectul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64 și (2) că decizia prin care se stabilește dacă produsul în litigiu trebuie considerat tutun pentru fumat trebuie luată prin examinarea aspectului dacă criteriile enumerate la articolul 5 alineatul (1) sunt îndeplinite nu numai de tutun, ci și de celelalte substanțe din compoziția produsului, procedura principală ridică de asemenea problema unei transpuneri eventual insuficiente a Directivei 2011/64 în dreptul național. În mod specific, întrebarea este dacă articolul 3 alineatul (36) din Legea privind accizele referitoare la produsele considerate tutun pentru fumat este compatibil cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64.
- 29 Astfel, această dispoziție a dreptului Uniunii care definește compoziția produsului se referă la „alte substanțe”, în timp ce legislația națională utilizează termenul „înlocuitori de tutun”.
- 30 Actuala etapă a procedurii din prezenta cauză conduce în mod rezonabil la concluzia că această noțiune („înlocuitori de tutun”) corespunde celei utilizate în NC.
- 31 Camera de recurs este de acord că dispozițiile Directivei 2011/64 care definesc produsul accizabil nu se referă la NC (a se vedea, cu privire la acest aspect, Hotărârea Curții din 11 aprilie 2019, Skonis ir kvapas, C-638/17, EU:C:2019:316, punctul 46). Cu toate acestea, în prezenta cauză, conținutul dispozițiilor NC este relevant pentru aplicarea dispozițiilor naționale și pentru a decide asupra efectului eventualei transpuneri insuficiente a legislației Uniunii asupra obligațiilor recurente.
- 32 Recurenta a clasificat produsul în litigiu la subpoziția 2403 11 00 din NC drept „tutun pentru pipă cu apă menționat la nota de subpoziție 1 la acest capitol”. Această notă precizează că, „[î]n sensul subpoziției 2403 11, expresia «tutun pentru pipă cu apă» înseamnă tutun destinat fumatului cu o pipă cu apă, care constă într-un amestec de tutun și glicerol, conținând sau nu uleiuri și extracte aromatice, melasă sau zahăr, cu sau fără aromă de fructe.”
- 33 Subpoziția menționată anterior este atribuită poziției 2403 din NC, „tutun pentru fumat, cu sau fără înlocuitori, în orice proporție”.
- 34 Aceasta conduce la concluzia că *tot* tutunul pentru pipă cu apă, astfel cum este definit în nota de subpoziție 1 menționată anterior, este considerat tutun de fumat și că elementele din compoziție, altele decât tutunul inclus în nota respectivă (glicerol/glicerină, zahăr, melasă etc.), nu pot fi considerate „înlocuitori de tutun”.
- 35 Această ipoteză este confirmată în parte a doua teză a notei la subpoziția 2403 11 00 din NC („Produsele destinate fumatului cu o pipă cu apă care nu conțin tutun sunt însă excluse din această subpoziție”) și de Notele explicative la NC (JO 2019, C 119, p. 1, denumite în continuare „Notele explicative”) privind

subpoziția 2403 99 90 din NC, potrivit căroră la această subpoziție se clasifică „produs[ele] pentru fumat (de exemplu, «tutunul pentru pipă cu apă») conținând numai înlocuitori de tutun și alte substanțe decât tutunul”.

- 36 Faptul că, în sensul NC, „înlocuitorii de tutun” includ substanțele care, prin scopul lor, sunt destinate să înlocuiască tutunul aflat (în mod obișnuit) în compoziția produsului este confirmat nu numai de sensul lingvistic al acestei noțiuni, ci și (în parte) de notele explicative privind subpoziția 2402 90 00 din NC, în care se precizează că „se clasifică la această subpoziție țigările, trabucurile și țigaretetele constituite numai din înlocuitori de tutun, cum sunt țigaretetele fabricate printr-un procedeu special din frunzele unei varietăți de lăptuci, care nu conțin tutun și nici nicotină”.
- 37 În aceste condiții, este de asemenea necesar să se adreseze Curții cea de a patra întrebare în vederea pronunțării unei decizii preliminare.
- 38 Răspunsurile la aceste întrebări vor avea un impact semnificativ asupra cauzei aflate pe rolul instanței, întrucât acestea vor constitui o condiție prealabilă pentru examinarea normelor juridice naționale în vederea stabilirii obligațiilor fiscale ale recurenteii.

DOCUMENT DELIBERU